

Ferencz Imre: *Nusi; Gyászmunka; Projekt; Kettesben* (vers) **2.**
 Karácsonyi Zsolt: *Szárnyak* (vezércikk) **3.**
 „A versek sokszor előbb tudják, merre mennek, mint én” – Szonda Szabolcs interjúja Dimény H. Árpád költővel **4.**
 Dimény H. Árpád: *A készülő ország; József Zachariasz Bem Simerián a magyar nemzeti öntudatot kísérti; Infravörös tartomány* (vers) **5.**
 Antal Balázs: *Vágányzári menetrend* (próza) **7.**
 Franz Hodjak: *Önéletrajz; Az óra egyhangú ketyegése; Az utolsó verseskötetem* (versek Szenkóvics Enikő fordításában) **9.**
 Tamás Dénes: *A halott íze; Eltakarja; Lehetséges* (vers) **10.**
 Vörös István: *A szabadság elveszett könnyűsége* (vers) **10.**
 Horváth Szekeres István: *Buba* (próza) **11.**

Lézenszó Ritter

Szallós-Kis Csaba: *a vers; tenger; egy releváns vers hiánya; egy vers hiánya* (vers) **13.**
 Ádám Szilamér: *Életnek olvastam* (próza) **14.**

Stellárium

Ferencz-Nagy Zoltán: *Történelmi regényednek ne nézd a hosszát* (Martyna Bunda: *A kék macska*; Silvester Lavrík: *Az utolsó k.u.k. bárónő*) **18.**

Muszatics Péter: *Szepesség. Első utazás. Tatra Excesior* (esszé) **19.**

Kinematográf

Navarrai Mészáros Márton: *Rossz csillagzat alatt* (Olasz Renátó: *Minden csillag*) **22.**

Theátrum

Fehér Imola: „*Senki sem különálló sziget*” **23.**

Kritika

Zsidó Ferenc: *A virágok tanulása* (Dimény H. Árpád: *Kemény fényben nöttetek*) **24.**

Fülszöveg

Böjthe Pál: *Egy életműről folyamatában* (Melhardt Gergő és Borsodi L. László [szerk.]: *Hőkamera. Közéletések Fekete Vince műveihez*) **26.**

Képregény

Csillag István – Vincze Ferenc: *Hódjog* **26.**

Amplitúdó

Jakabffy Tamás: *És nekünk ki a reményünk?* **27.**

Artefaktum

Kányádi Iréne: *Aminek színe, annak fonákja* **28.**

FERENCZ IMRE

Nusi

Benne van a versben a költő lelke
 benne van a versben az örök Anna
 és benne van a félrecsúszott nyakkendő
 és benne van az elhibázott élet

csak Sárvári Nusi nincs benne
 a jelentéktelen színésznő
 ott sír ott zokog ő a színpad mögött
 mert a közvélemény kiközösítette
 és vádolja átkozza holott alig ismerte
 szegényke a szegény költőt

benne van a versben a költő lelke
 benne van az örök Anna
 a félrecsúszott nyakkendő
 az elhibázott élet

csak egyedül Sárvári Nusi nincs benne
 ott maradt sírva zokogva
 kiátkozva kiközösítve
 a kulisszák mögött mindörökre

Gyászmunka

Ady temetésén az özvegy szeme
 Babits Mihály tekintetét kereste:
 „Jó lesz nekem a költőfejedelem
 feldolgozni a gyászom!” – remélte.

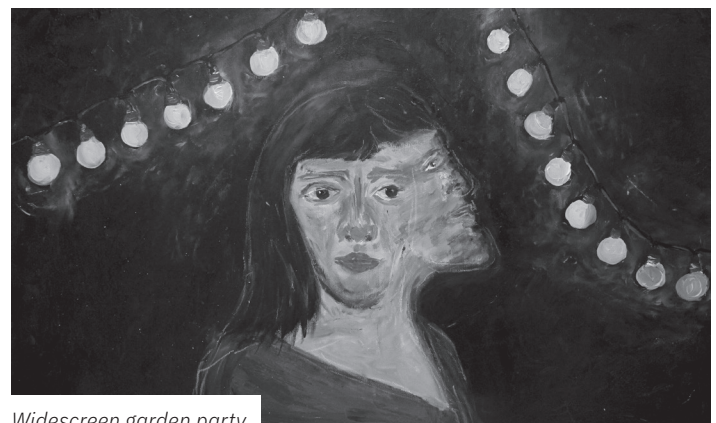
Még jóformán el sem száradtak
 a síron a halotti koszorúk virágai,
 s özvegy Ady Endréné Csinszka
 Babits Mihályt levélben felkereste...

„Hol, mikor? Nálam nem lehet, mert
 mindig jönnek-mennek az emberek.
 Ha megjelöli az időt, a napot, elmegyek –
 jövő héten rendelkezhet velem!”

Ady özvegye nem adja könnyen fel
 a gyászmunkához szükséges találkozást.
 Csinszka nem olyan fából faragták,
 hogy elszalassza a rangos poétát!

Zárójel:

(Ady Csinszkához írt költeményei nem veszítenek
 jelentőségükből a fenti verssorok miatt, de nem árt
 még elolvasni Babitsnak a *Nyugatban* két év múlva
 közölt *Költészet és valóság* című írását sem...)

Widescreen garden party